

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17C/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219204541
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2219204541.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom: JUDr. Péter Nagy v právnej veci žalobcu: F. U., D.. XX.XX.XXXX, N. F. XXX/X, S. O., právne zast.: JUDr. Helena Buzgóová, advokátka, so sídlom Alžbetínske námestie 2, Dunajská Streda, proti žalovanej: G. U., D.. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, D., D. Z. F., o zrušenie spoločného nájmu bytu, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e spoločný nájom účastníkov k bytu č. 2X D. X. A. S. S. X P. W. Z. Z.. Č.. XXX, stojaceho na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, k.ú. S. O., obec S. O., vedeného Okresným úradom W. Z., katastrálny odbor, na LV č. XXXX s tým, že výlučným nájomcom tohto bytu Stavebného bytového družstva STAVBYT, IČO: 00 589 721, sa stáva žalobca ako zostávajúci člen družstva a žalovaná je povinná vypratať tento byt do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.11.2019 sa žalobca domáhal zrušenia spoločného nájmu účastníkov ako bývalých manželov k bytu špecifikovanému vo výroku I tohto rozsudku, a to s poukazom na to, že žalovaná od roku 2005 nijako neužíva tento byt, nebýva v ňom a vôbec sa tam nezdržiava. Počas uvedeného obdobia obýval byt výlučne žalobca (určitý čas spolu so spoločným dieťaťom účastníkov), ktorý ho užíva dodnes a riadne si plní svoje členské povinnosti, t.j. pravidelne uhrádza poplatky spojené s užívaním bytu a o byt sa riadne stará. Z uvedených dôvodov navrhol žalobca zrušiť spoločný nájom účastníkov k bytu a zároveň určiť, že jeho výlučným nájomcom sa stáva žalobca.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p. spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadrila v lehote 10 dní, súd doručil žalovanej do vlastných rúk na jej korešpondenčnú adresu v zahraničí. Žalovaná uplatnený nárok žalobcu nijako nesporevala a k žalobe sa nijakým spôsobom nevyjadrila.

Podľa 703 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak sa za trvania manželstva manželia alebo jeden z nich stanú nájomcami bytu, vznikne spoločný nájom bytu manželmi. (2) Ak vznikne len jednému z manželov za trvania manželstva právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu, vznikne so spoločným nájomom bytu manželmi aj spoločné členstvo manželov v družstve; z tohto členstva sú obaja manželia oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne.

Podľa 705 ods. 2 veta druhá, ods. 3 Občianskeho zákonníka, v ostatných prípadoch spoločného nájmu družstevného bytu rozhodne súd, ak sa rozvedení manželia nedohodnú, na návrh jedného z nich o

zrušení tohto práva, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej nájomcom bytu; tým zanikne aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve. (3) Pri rozhodovaní o ďalšom nájme bytu vezme súd zreteľ najmä na záujmy maloletých detí a stanovisko prenajímateľa.

3. Súd vo veci nariadil ústne pojednávanie, na ktorom (v dvoch termínoch) prejednal vec za splnenia procesných podmienok podľa § 180 C.s.p. v neprítomnosti vopred ospravedlnenej žalovanej, ktorá bola riadne a včas predvolaná, a ktorej súd v oboch termínoch pojednávania obratom oznámila na jej žiadosti o odročenie pojednávania, že tieto žiadosti súd neakceptuje (§ 183 ods. 4 C.s.p.). Dôvodom neakceptácie žiadostí bolo, že v žiadostiach oznámené skutočnosti v zmysle § 183 a § 184 C.s.p. v spojení s vydaným uznesením č.k. 17C/36/2019-125 z 10.06.2021 nepredstavovali (objektívne nemohli predstavovať) taký dôvod, ktorý by mohol byť na účely ďalšieho konania opäť považovaný za ospravedliteľný dôvod pre opakované odročenie pojednávania.

Taktiež zo žiadostí nijakým spôsobom nevyplývala včasnosť ich podania podľa § 183 ods. 3 C.s.p., ako ani to že by žalovanou oznamované skutočnosti objektívne mohli predstavovať:

- dôležitý dôvod odročenia pojednávania vzhľadom na podmienky pricestovania na územie SR v čase pojednávania (viď odkaz na príslušnú oficiálnu webovú stránku <<https://korona.gov.sk/cestovanie-do-sr/>> - č.l. 157-159 spisu),

- a taktiež dôvod, pre ktorý by i napriek obsahu uznesenia č.k. 17C/36/2019-125 z 10.06.2021 (vydaného v nadväznosti na predošlé žiadosti žalovanej o odročenie pojednávania naposledy z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu, ktorej žiadosti súd vyhovel) nebolo možné od nej spravodlivo požadovať v zmysle § 183 ods. 1, 2 C.s.p. (a to najmä v prípade opätovnej žiadosti o odročenie z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu žalovanej), aby sa na ďalšom pojednávaní nechala zastúpiť zástupcom, čo žalovaná i napriek dostatočného časového priestoru nijakým spôsobom nezabezpečila. Žalovanej pritom okrem výzvy zaslanej podľa ust. § 167 ods. 2 C.s.p. bola zabezpečená primeraná možnosť vyjadriť sa k predmetu konania a ku všetkým podstatným okolnostiam prípadu (vrátane výsledkov pojednávania z 03.09.2021 - žalovanej bola zaslaná zápisnica z tohto pojednávania) počas celého priebehu konania, a to v zmysle neskorších výziev súdu z 08.02.2021 (č.l. 105 spisu) a na pojednávaniach z 03.09.2021 a 19.11.2021.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a s podstatným obsahom spisu (najmä: žaloba č. I. 1-24, jej prílohy: rozhodnutie o pridelení družstevného bytu a zápisnica o dohode o odovzdaní a prevzatí bytu z 21.03.1994, nájomná zmluva z 17.09.2003, rozsudok OS DS sp. zn. 11C/19/2007 z 07.01.2008, trestný rozkaz OS DS sp. zn. 4T/161/2015 z 07.12.2015, čiastočný výpis z LV č. XXXX, k.ú. S. O., vyjadrenie bytového družstva z 09.09.2021 č.l. 147, čiastočný výpis z LV č. XXXX, k.ú. S. O. k 18.11.2021), ako aj prednesom právnej zástupkyne žalobcu, ktorá na pojednávaní v podstate zopakovala dovtedajšiu argumentáciu žalobcu, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Medzi stranami sporu neboli sporné skutkové tvrdenia ohľadom existencie ich spoločného nájmu družstevného bytu špecifikovaného vo výroku I tohto rozsudku a ich spoločného členstva v bytovom družstve STAVBYT Veľký Meder. K ostatným okolnostiam prípadu sa žalovaná počas celého konania nijakým spôsobom nevyjadřila, preto súd podľa ust. § 151 ods. 1 C.s.p., a to aj s prihliadnutím na výsledky dokazovania (§ 191 C.s.p.), považoval ostatné okolnosti prednesené žalobcom v konaní za nesporné (nepopreté), resp. za dostatočne preukázané.

5. Podľa zisteného skutkového a právneho stavu veci účastníkom konania ako vtedajším manželom (viď rozsudok OS DS sp. zn. 11C/19/2007 o rozvoze manželstva v roku 2008 z č.l. 12-14) nepochybne vznikol spoločný nájom k bytu špecifikovanému vo výroku I tohto rozsudku a zároveň i spoločné členstvo v družstve STAVBYT, IČO: 00 589 721, uzavretím nájomnej zmluvy z 17.09.2003 (č.l. 9-11 spisu), pričom tento stav pretrvával i v čase rozhodnutia súdu (v konaní nevyšiel najavo opak). Súd predmetnú vec právne posudzoval podľa § 703 a nasl. Občianskeho zákonníka vrátane jeho § 705 ods. 2 veta druhá a ods. 3 a mal za preukázané, že účastníci spolu trvale nežijú a po rozvoze ich manželstva sa medzi sebou nedohodli ohľadom predmetu konania, preto je namieste aby o zrušení ich práva na spoločný nájom, ako aj o tom, kto z nich bude ako člen družstva ďalej výlučným nájomcom predmetného bytu rozhodol súd v konaní začatom na návrh žalobcu. Po vykonaní dokazovania a ustálení skutkového stavu i prostredníctvom nesporných skutkových tvrdení žalobcu (§ 151 ods. 1 C.s.p.) súd posúdil žalobu ako v celom rozsahu opodstatnenú, pretože v čase rozhodnutia nepochybne existoval zákonný dôvod podania žaloby podľa citovaného ustanovenia, pričom žalobca zároveň v konaní spoľahlivo preukázal, že u neho sú dané predpoklady na to, aby zostal výlučným nájomcom bytu. Od roku 2005 totiž uhrádzal všetky

poplatky spojené s užívaním bytu sám žalobca, ktorý v byte po celý čas od rozchodu (a neskôr i rozvodu) manželov aj býval (určitý čas spolu so spoločným dieťaťom účastníkov) a stále býva a riadne sa oň stará (k tomuto vid' aj stanovisko prenajímateľa bytu na č.l. 147 spisu). Súd tiež prihliadol na to, že pôvodne bol členom družstva len žalobca a žalovaná získala právo nájmu bytu výlučne uzavretím manželstva so žalobcom. Na druhej strane splnenie uvedených predpokladov u žalovanej nemožno konštatovať, keď dlhodobo (od roku 2005) v byte nebýva, neužíva ho, nestará sa oň a neuhrádza mesačné poplatky spojené s užívaním bytu. Žalovaná v konaní ani netvrdila opak a nijakým spôsobom nepreukazovala, že by spĺňala niektorý z predpokladov na vznik práva na pokračovanie v nájme v postavení zostávajúceho nájomcu a člena bytového družstva. Súd preto právo ďalšieho nájmu bytu priznal žalobcovi, v prospech ktorého mal dostatočne preukázané splnenie požadovaných predpokladov a ktorý tak ostane výlučným nájomcom bytu a členom družstva.

6. Týmto rozhodnutím zanikne popri spoločnom nájme automaticky aj spoločné členstvo rozvedených manželov v družstve podľa ust. § 705 ods. 2 veta druhá po bodkočiarke Občianskeho zákonníka, pričom o tomto zákonnom následku súd osobitne nerozhoduje. Súd vo výrokovej časti rozsudku zároveň z dôvodu právnej istoty rozhodol o povinnosti žalovanej vypratať predmetný byt v súdom určenej lehote, pričom vo vzťahu k ustanoveniam § 712 a nasl. Občianskeho zákonníka (súd skúmal potrebu a podmienky rozhodovania podľa týchto ustanovení) vychádzal z nespornej skutočnosti, že žalovaná od roku 2005 v byte trvale a ani inak nežije (nebýva) a trvalé bývanie má zabezpečené v zahraničí (v Nemeckej spolковой republike), preto tu neprichádzalo do úvahy klásť vyprataniu bytu podmienky podľa 712c ods. 1 Občianskeho zákonníka (aj samotné vypratanie sa fakticky vzťahuje len na prípadné hnutelné veci žalovanej, ktoré by v byte ostali).

7. Z uvedených dôvodov a podľa citovaných zákonných ustanovení súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel výrokom I rozsudku. Záverom súd poznamenáva, že všetky ostatné návrhy strán sporu na doplnenie dokazovania už súd nepripustil, pretože buď na ich vykonaní už strany sporu netrvali alebo ich vykonanie nepovažoval za potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností pre rozhodnutie vo veci a mal za to, že v konečnom dôsledku by len spôsobili predĺžovanie konania a spôsobili by len oddialenie meritórneho rozhodnutia. Ďalšie argumenty strán sporu už súd nepovažoval za rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, preto sa s nimi ani osobitne nevysporiadal. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť meritórne rozhodnutie preto súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

8. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, čo zodpovedá žalobcom navrhnutému spôsobu rozhodnutia o náhrade trov konania, ako aj skutočnosti, že žalovanej v konaní nevníkol ani nárok na náhradu trov konania, a ani skutočné náklady spojené s konaním (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).